

Ár 2010, þriðjudaginn 30. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 61/2009**:

M

gegn

fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 23. nóvember 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. nóvember 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 18. desember 2009. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 29. desember 2009, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 8. janúar 2010.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 29. janúar, 5. febrúar og 30. mars 2010.

II.

Málsatvik.

Þann 3. október 2008 kl. 09.53 sendi sóknaraðili rafpóst til þjónustufulltrúa síns hjá varnaraðila. Í honum sagði m.a.:

„Annað mál. Þið eruð með í vörslu fyrir mig F bréf, værir þú til í að selja öll F bréfin og leggja inná (sic) reikning 311-26-2690.“

Sóknaraðili kveðst jafnframt hafa hringt í þjónustufulltrúann án þess að sá hefði svarað. Hefði hann í framhaldinu haft samband við annan starfsmann í sama útibúi varnaraðila til að inna hann eftir því hvort þjónustufulltrúi sinn væri ekki við. Sendi sóknaraðili rafpóst þessa efnis til starfsmannsins kl. 13.50 sama dag. Fékk sóknaraðili svar kl. 15.28 þar sem honum var tjáð að þjónustufulltrúinn væri við. Ekki varð af sölu hlutabréfa varnaraðila áður en Fjármálaeftirlitið stöðvaði viðskipti með fjármálagerninga, útgefna af tilteknum hlutafélögum, þ.á m. varnaraðila, að morgni 6. október 2008.

Með bréfi varnaraðila, dagsettu 19. febrúar 2009, var sóknaraðila tilkynnt að hafnað væri kröfu hans um skaðabætur vegna hlutabréfa og/eða hlutdeildarskírteina, sem ekki hefði tekist að selja áður en lokað hefði verið fyrir viðskipti með fjármálagerninga.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 23. nóvember 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum kr. 357.084, auk dráttar-vaxta frá 3. október 2008.

Sóknaraðili kveðst hafa sent rafpóst á þjónustufulltrúa sinn hjá varnaraðila snemma dags 3. október 2008 og beðið hann um að selja hlutabréf sín í F. Hafi hann jafnframt hringt í þjónustufulltrúann, sem ekki hafi svarað, en sessunautur hans hafi staðfest að hann væri við vinnu. Hafi þjónustufulltrúinn ekki selt bréfin og þau orðið verðlaus nokkrum dögum síðar vegna þessarar handvammar þjónustufulltrúans.

Sóknaraðili vísar til þess að hann hafi áður sent þjónustufulltrúa sínum rafpóst um verðbréfavíðskipti, sem gengið hafi eftir. Hefur sóknaraðili eftir útibússtjóra varnaraðila að um augljós mistök þjónustufulltrúans hafi verið að ræða. Sóknaraðili kveðst munu hafa leitað annarra leiða til að selja hlutabréf sín hefði sessunautur þjónustufulltrúans ekki staðfest að þjónustufulltrúinn væri við.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili kveður sóknaraðila ekki með réttu hafa getað vænst þess að viðskiptin hefðu gengið í gegn í kjölfar þess að hann sendi umræddan rafpóst. Hafnar varnaraðili því að með sendingu rafpóstsins hafi stofnast skilyrðislaus skylda starfsmanns varnaraðila, án frekari aðgerða, til að selja hlutabréf sóknaraðila.

Varnaraðili bendir á að það sé ekki á starfssviði þjónustufulltrúa viðskipta-manna að selja hlutabréf í skráðum félögum í Kauphöll, heldur sé það á borði verðbréfamíðlunar varnaraðila. Þá hafi sóknaraðili aldrei fengið svar frá starfsmanni varnaraðila og hafi því ekki getað vænst þess að gengið yrði frá viðskiptunum án frekari aðgerða af hans hálfu. Hafi og aðeins falist í rafpóstinum spurning um hvort hægt væri að selja bréf sóknaraðila. Sóknaraðili hafi hvorki gert tilraun til þess að hafa samband við verðbréfamíðlun varnaraðila né hafi hann gengið eftir rafpósti þeim sem sendur hafi verið að morgni 3. október 2008, t.d. með ítrekun. Hafi sóknaraðili aðeins fullvissað sig um að nefndur þjónustufulltrúi væri við umræddan dag.

Varnaraðili tekur fram að umræddan dag hafi verið gríðarlegt álag á starfsfólki varnaraðila, sem hafi staðið í ströngu við að sinna þeim fjölmörgu viðskiptavinum, sem lagt hafi leið sína í útibú varnaraðila. Hafi ekki verið nokkur leið að fylgjast með eða svara þeim fjölmörgu fyrirspurnum sem bárust greindan dag.

Varnaraðili telur að með hliðsjón af starfssviði þjónustufulltrúa varnaraðila og því álagi, sem hafi verið á starfsmönnum varnaraðila, hafi sóknaraðili ekki getið litið svo á að beiðni hans hefði verið móttækin, enda hafi hann ekki fengið neina staðfestingu þess efnis frá umræddum þjónustufulltrúa. Hefði sóknaraðila því verið í lófa lagið að fullvissa sig um að beiðni hans hefði verið samþykkt eða hafa beint samband við verðbréfamíðlun varnaraðila.

Verði ekki fallist á að hafna kröfum sóknaraðila telur varnaraðili að hafna beri dráttarvaxtakröfu sóknaraðila eða lækka hana stórlega. Vísar varnaraðili til þess að í kröfugerð sóknaraðila felist krafa um skaðabætur og geti dráttarvextir því ekki reiknast frá þeim degi, sem hin meintu mistök hafi átt sér stað.

VI. Niðurstaða.

Eins og fyrr var rakið sendi sóknaraðili þjónustufulltrúa sínum hjá varnaraðila rafpóst föstudaginn 3. október 2008 kl. 09.53 þar sem m.a.:

„Annað mál. Þið eruð með í vörslu fyrir mig F bréf, værir þú til í að selja öll F bréfin og leggja inná (sic) reikning 311-26-2690.“

Ágreiningslaust er að hér er átt við hlutabréf sóknaraðila í varnaraðila. Að morgni 6. október 2008 stöðvaði Fjármálaeftirlitið viðskipti með fjármálagerninga, útgefna af tilteknum hlutafélögum, þ.á m. varnaraðila. Ekki varð af sölu hluta sóknaraðila fyrir þann tíma.

Fyrir liggur að umræddur þjónustufulltrúi var við störf 3. október 2008 og er ekkert fram komið, sem bendir til þess að honum hafi ekki borist umræddur rafpóstur.

Úrskurðarnefndin telur að í honum felist beiðni um sölu hlutabréfa sóknaraðila í varnaraðila. Er þá m.a. til þess að líta að ofangreindur texti er ekki settur fram sem spurning. Í öllu falli bar greindum starfsmanni að ganga úr skugga um hvert efni póstsins væri, hafi hann verið í vafa um það. Umræddum þjónustufulltrúa bar að senda beiðni sóknaraðila áfram til þar til berra starfsmanna varnaraðila, eða í öllu falli gera sóknaraðila viðvart, teldi hann sér óheimilt eða ófært að verða við beiðni sóknaraðila um sölu bréfanna. Eins og málið liggur fyrir úrskurðarnefndinni verður því að telja að beiðni sóknaraðila um sölu hlutabréfa sinna í varnaraðila hafi réttilega borist varnaraðila kl. 09.53 föstudaginn 3. október 2008.

Samkvæmt 1. mgr. 18. gr. laga um verðbréfavíðskipti nr. 108, 2007 hvíldi sú skylda á varnaraðila að leita allra leiða til að tryggja bestu mögulegu niðurstöðu fyrir sóknaraðila, m.a. með tilliti til hraða, svo og að gera ráðstafanir sem miðuðu að sanngjarnri og skjótri framkvæmd fyrirmæla sóknaraðila, sbr. 1. mgr. 19. gr. laganna.

Með hliðsjón af öllu framanrituðu, svo og meginreglu 5. gr. laga nr. 108, 2007, 19. gr. laga nr. 30, 2003 og 19. gr. laga nr. 161, 2002, verður að gera varnaraðila að bæta sóknaraðila það tjón sem hann hefur orðið fyrir af þeim sökum að ekki var orðið við beiðni hans um sölu hlutabréfa í varnaraðila 3. október 2008. Ágreiningslaust er að tjónið nemur kr. 357.084 og verður varnaraðila gert að greiða sóknaraðila þá fjárhæð. Rétt þykir að fjárhæðin beri vexti samkvæmt 1. mgr. 8. gr., sbr. 4. gr., laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 3. október 2008 til 23. desember 2009, en dráttarvexti samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Upphafstími dráttarvaxta miðast við þann dag þegar mánuður var liðinn frá því að kvörtun sóknaraðila var send varnaraðila, sbr. 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001.

Það athugast að ofangreind niðurstaða tekur í engu mið af hugsanlegri vanlýsingu kröfu sóknaraðila fyrir slitastjórn varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Varnaraðili, F, greiði sóknaraðila, M, kr. 357.084, auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr., sbr. 4. gr., laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 3. október 2008 til 23. desember 2009, en dráttarvaxta samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags

Reykjavík, 30. mars 2010.